

**Söndagen den 3 september 2017 predikade Annika Vårblom Sandström i Mässan kl 11.00 i Sankt Lars kyrka
Evangeliet är från Markus 2:23-28 och Temat är: Friheten i Kristus**

Lärjungarna plockar ax på sabbaten, ur Markus 2

²³En sabbat tog han vägen genom sädesfälten, och lärjungarna började rycka av ax medan de gick. ²⁴Då sade fariseerna till honom: "Varför gör de sådant på sabbaten som inte är tillåtet?" ²⁵Han svarade: "Har ni aldrig läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga och inte hade något att äta? ²⁶Han gick in i Guds hus – det var när Evjatar var överstepräst – och åt upp skådebröden, som inga andra än prästerna får äta, och gav också dem som var med honom." ²⁷Och Jesus sade till dem: "Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten. ²⁸Alltså är Människosonen herre också över sabbaten."

Predikan:

Ni vet hur det är: Den där lilla fnurran, det lilla missförståndet kan bli hur stor konflikt som helst. Känner ni igen er?

Exempelvis: Kanske tycker någon att söndagsmiddagen skall intagas kl 12 senast 13.00. Medan någon annan tycker att det går lika bra att äta middag vid kvällen. Detta är två olika åsikter som skulle kunna vara den lilla tuvan som stjälpur det stora lasset. Om detta blir en konflikt kan det ligga till hinder för människor att mötas och ha trevligt.

Jesus och de styrande har olika åsikter i dagens predikotext: Både Jesus och fariseerna vill följa budet, (det 4e i tio Guds bud) *tänk på vilodagen så att du helgar den*. Fariséerna menar att man inte ska arbeta den dagen, inte ens rycka ax – det bedöms som arbete. Jesus menar att buden inte ska vara till hinder för det som är nyttigt eller bra för människor.

Jesus vill återställa perspektivet. Fariséerna är så noggranna med att följa budet så att de missar poängen.

Jag tror att de flesta känner till bilden om den smala och den breda vägen. Vi finner den i evangelierna bland Jesu ord, vi finner den också i vårt eget samhälle. – Med den bilden menar man att det kan tyckas enklare att inte göra som man ska, men då blir det på andras bekostnad – alltså vill vi att alla också tar hänsyn till varandra och följer reglerna. Alla förstår vi poängen med att ha trafikregler och tvättstuguregler o.s.v. det blir bäst för alla på så sätt. Den breda vägen kan i inledningsfasen verka så enkel, men det är en återvändsgränd som man fastnar i. Den smala vägen som ofta är mindre attraktiv leder framåt till utveckling och nya möjligheter.

Jag tror att alla unga av idag, i vår värld, spelar och kommer i kontakt med TV-spel. Där ska man ofta lösa olika uppgifter, hitta rätt väg för att komma i mål och transporteras till nästa nivå. Många alternativa vägar finns att välja men man kommer inte vidare där ifrån. Detta är en tydlig bild över dagens poäng.

Det Jesus säger i dag betyder att "se upp med hur du hanterar livets väg, den smala vägen". Därför att vi människor har en tendens att göra den smala vägen smalare än vad den faktiskt är. Med andra ord, se upp för lagiskheten, för reglerna som kväver människor och lägger bördor på istället för befria.

10 Guds bud, befriar oss till liv och växt. Det är Guds mening för oss att vi ska leva och verka, vara deltagande.

I dag är temat "Friheten i Kristus" I centrum står Gud själv, Guds rike som är Guds verk.

I skapelsen och i vår egen tillblivelse välsignade Gud oss till liv. Under årens gång välsignar Gud oss till växt till kropp, själ och ande. Under våra vuxna år välsignar Gud oss till att verka, till att vara deltagande, vara med i gemenskap och i arbete. Vi behövs. Vi är efterfrågade och vi är älskade av vår himmelske Gud som vill oss väl, av Herren själv som vill vara vår nära vän.

Så hur har vi det? Hur har du det? Känner du dig fri?

Ibland skaver det i oss, det kan vara det dåliga samvetet. Detta har plågat människor i generationer. Gud vet om detta. Inget är nytt under solen av det som är mänskligt. Till den människan säger Kristus: Kom, mitt barn jag har en gång för alla dött för dina synder. Ta emot befrielsen, som finns i förlåtelsen. Låt min befrielse genomströmma hela ditt väsen. Låt inte minnena och tankarna anklaga dig mer för det jag, Kristus, redan dött för.

Ibland är det som skaver i oss, inte en synd, utan snarare en brist eller en oförmåga, som vi lever med. Vi kan vara sårade, vi kan vara skadade och därmed oförmögna till något. Vi kan känna oss själsligen handikappade på ett sett som hindrar oss att vara levande i frihet som Gud vill.

Även då vill Herren sätta oss fri i detta. Bara du vet vad det gäller och kan nämna det i ditt hjärta för Kristus. Det är ett samtal som bara du och Kristus skall föra. Jesu närhet läker och frisätter dig i detta.

Då har jag nämnt två vanliga hinder för att vi människor ska kunna växa i friheten Gud ger – skuld och skador – en tredje vanligt hinder aktualiseras i vår text.

Nämligen vår egen vilja – ibland vet vi vad vi vill, ibland har vi målet klart för oss – och det kan vara härligt och vi samlar vår kraft och arbetar för det och det är gott. Men i det finns en fara – den faran som slagit till hos fariséerna i dagens text. Nämligen att vi i vår nitiskhet missar målet – missar att Guds rike är föränderligt och liv – vi missar Gud och då gör vi den smala vägen ännu smalare.

Det kan också vara vår egen rädsla som styr oss, vi är så rädda för att inte göra rätt så vi gör den smala vägen så smal för att vara säkra på att vi är på rätt väg. Detta tror jag ligger bakom fariséernas hållning – De märkte inte att de hamnat i självrättfärdighetens dike. De märker inte att de gör vägen så till den grad smal att ingen annan passar där mer än de själva. Fariséerna tolkade buden så smalt att knappt bara de själva kunde uppfylla lagen, och då blev de så stolta att de inte längre behövde Gud. . .

Så tokigt det blev, i sin nitiskhet missar de själva målet med Buden: de missade att stå i mottagning av Guds välsignelse. Hur ska nu vi göra? Be över det du vill. Ta upp ditt mål i bön med din Gud och Herre.

Jesus vill sätta oss fria från det som hindrar oss i våra hjärtan – Jesus vill sätta oss fria i det som hindrar oss från att vara levande i den yttre världen.

Jesus sätter oss fria – till att stå åter igen i den välsignelsen Gud öser ut över sitt rike och sin skapelse i Begynnelseernas morgon och i fortsättningen.

För inget kan leva utan Guds välsignelse. Ingen kan andas med mindre än att stå i skapelsens välsignade nåd. Guds son Jesus Kristus återinsätter oss i detta, befriar oss från det som hindrar oss att vara i flödet –

Må vi alla bli mottagande av Guds flöde igen, så att det pulserar i oss och genom oss vidare till fler. I dag praktiserar vi detta i vår bönehjärtan och i nattvard, personlig förbön.

När vi vänder oss i ärlighet i bön tillåter vi inte den lilla tuvan att stjälpa det stora lasset.

Kom säger Herren – idag vill jag sätta dig fri. Kom, ta emot – kom, nu går vi tillsammans, du och jag i Guds frihet! Det är Kristi röst i dag!